

[Handelsministeren.]

men når det er sagt, vil jeg da gerne sige, at han formulerede dette på en ualmindelig elskværdig og positiv måde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget angående forslag til lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond (lovforslag nr. 60). Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m. v. (Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).

(Lovforslaget (nr. 83) findes i tillæg A. sp. 1495, fremsættelsen i tidenden sp. 2190).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lone Nielsen: De foreslåede ændringer i loven om restaurations- og hotelvirksomhed m. v. er nødvendige for at være i overensstemmelse med Romtraktaten angående fri etableringsret. Hvis Danmark bliver medlem af EF, er det altså nødvendigt at foretage ændringerne ud fra princippet om ikke-diskrimination. Også udenlandske selskaber fra EF-området, f. eks. tyske og italienske selskaber, skal have mulighed for at udøve selvstændig næringsvirksomhed på samme betingelser som danske statsborgere efter dansk lovgivning. Der skal altså skabes grundlag for, at alle borgere inden for EF-området kan etablere sig inden for denne virksomhed. For ikke at stille danske selskaber ringere end f. eks. de tyske er det nødvendigt at foretage en ændring fra den nuværende tilstand, hvor alle medlemmer af direktionen og bestyrelsen skal opfylde kravene om dansk indfødsret og bopæl her i landet, ligesom de skal være myndige, til

EF-lovgivning, hvor disse krav nu kun skal gælde direktøren og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne. Jeg vil gerne takke ministeren for, at danske selskaber i denne forbindelse ikke stilles ringere.

Der er grund til at henlede opmærksomheden på, at et selskab, dansk eller udenlandsk, der søger om bevilling til udskænkning af stærke drikke, den såkaldte spiritusbevilling, kun kan opnå en sådan, såfremt en række krav er opfyldt.

Bl. a. skal disse selskaber eller direktionen have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at de vil drive virksomheden på forsvarlig måde. Det sidste krav kan være vanskeligt at kontrollere. Kontrolforanstaltningerne er lagt i hænderne på kommunalbestyrelserne, der ud fra et lokalt kendskab til bevillingsansøgeren giver bevillingen, men mon ikke ministeren er enig med mig i, at det bliver noget problematisk for de kommunale myndigheder at sikre sig, at de ukendte ejere, f. eks. en tysk restaurationskæde, nu vil udvise den ansvarsbevidsthed, som er forudsætningen for, at spiritusbevillingen gives? De kommunale myndigheder har jo ikke nogen mulighed for at kende en udenlandsk virksomheds forretningspolitik.

Der er også grund til at bemærke, at bestemmelsen om, at bryggerier, vinhandlere m. m. ikke kan opnå næringsbrev til restaurations- og hotelvirksomhed, uanset om det er danske eller udenlandske selskaber, skal bevares. Jeg nævner det, fordi i England ejes 85 pct. af udskænkningstederne af engelske bryggerier, og tilsvarende forhold gør sig gældende i de nuværende EF-lande. Vi får altså takket være denne bestemmelse ikke sådanne forhold her i landet, men kan sikre forbrugerne et frit forbrugsvalg af våde varer.

Lad mig til sidst gøre en personlig bemærkning: vi står over for en folkeafstemning, som vil afgøre Danmarks fremtidige kurs, og jeg synes, vi bør være forberedt på de to forskellige situationer, der kan blive et resultat af folkeafstemningen. Dette lovforslag må ses som forberedelse til den ene af de to tænkte muligheder, nemlig at Danmark bliver medlem af EF, og under denne forudsætning kan jeg på socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget til gennemførelse.